

[Socialministeren.]

hjælpemuligheder for de ældre, der bliver slået ud af deres erhverv.

Baggrunden for debatten er jo den tiltagende industrialisering med dens undertiden umenneskelige krav om effektivitet, fart og højt specialiseret viden. Disse fordringer kan ikke altid indfries af en del ældre, der er vokset op i et samfund med helt andre økonomiske og uddannelsesmæssige forudsætninger end dem, vi har i dag. Men der ligger nok også det bag den aktuelle debat, at man i videre kredse end før er villig til at træde hjælpende til over for personer, der uventet og ofte af årsager, der skyldes samfundet, står uden muligheder for selv at tjene til livets ophold.

Lad mig først fastslå, at regeringen ikke blot interesserer sig meget for dette problem, men også på flere punkter allerede har sat ind; det skal jeg vende tilbage til senere.

Jeg vil også gerne henvise til, at socialdemokratiet så sent som i januar 1971 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om bl. a. en udvidet førtidspensionering, og at vi i den forbindelse fremhævede den øgede vægt, som de sociale momenter fremover bør have ved tilkendelse af førtidspension.

Endelig vil jeg gerne henvise til den generelle drøftelse, der fandt sted her i tinget i december 1971, om det konservative forslag til folketingsbeslutning om en analyse af beskæftigelsesproblemerne for midaldrende og ældre.

Inden jeg redegør for min stilling til de radikales forslag, har jeg nogle bemærkninger til, at der tales om en omstillingsydelse, uden at det rigtig gøres klart, hvad man tænker på. I bemærkningerne til forslaget tales der således f. eks. om selvstændige, der lægger op, om et bredt udsnit af de ældre revalidender og om personer, der omfattes af enkepensionslovgivningen.

Jeg kunne fortsætte med at nævne andre tilfælde: fraskilte og fraseparerede, personer, der har været meget langvarigt syge eller anbragt på institutioner, og folk med uddannelser, som forældes af den tekniske udvikling. En noget anden gruppe er personer, om hvilke man på forhånd kan sige, at mulighederne for omstilling er forsvindende lille; for dem bliver omstilling til pensionisttilværelse problemet. Man kan se, at der er

tale om vidt forskelligartede grupper med behov for meget differentierede hjælpemuligheder.

Spørgsmålet om en omstillingsydelse bør derfor overvejes både i nær sammenhæng med hele problemkomplekset omkring de ældres beskæftigelsesproblemer og i nær sammenhæng med det sociale sikringsssystem.

Hovedproblemet er så vidt muligt at hjælpe de ældre til at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, når de kommer ud i erhvervsmæssige vanskeligheder. Det er derfor afgørende, at man først undersøger, hvor langt man kan komme ved hjælp at de forskellige arbejdsmarkedsmæssige foranstaltninger. Om dette spørgsmål vil jeg gerne henvise til arbejdsministerens udtalelser her i tinget i december 1971 i forbindelse med første behandling af det konservative forslag til folketingsbeslutning om ældres beskæftigelsesproblemer, som jeg omtalte indledningsvis.

Arbejdsministeren henviste dengang til de initiativer, som regeringen allerede har taget. Jeg skal ikke gentage, hvad der blev sagt, men jeg vil gerne henvise til den effektivisering af arbejdsformidlingen, der foregår, herunder de forberedelser, der træffes til at ansætte en konsulent i arbejdsdirektoratet, som skal beskæftige sig med de særlige vanskeligheder, som de ældre møder på arbejdsmarkedet.

Jeg vil endvidere gerne henvise til de øgede midler, der af regeringen er bevilget til uddannelsesordningerne på arbejdsmarkedet, og til den fordobling af indsatsen i erhvervsudviklingsområderne, som handelsministerens forslag til ny egnsudviklingslov indebærer.

På dagpengeområdet foreligger der også forslag og planer om ændringer, bl. a. til gavn for de ældre.

Arbejdsministeren har således — og det har vi debatteret i dag — foreslået, at den maksimale dækning ved arbejdsløshed skal forhøjes fra 80 til 90 pct. af den sikredes indtægtsstab. Jeg har den 16. februar i år fremsat lovforslag om, at de gældende maksimumssatser for syge-, barsels- og ulykkesdagpengene forhøjes med op til 50 pct. til samme niveau, som gælder for arbejdsløshedsdagpengene, og dækningen er også her foreslået forhøjet til 90 pct. Ved at forbedre